

[Jes Lunde]

OECD-lande. Der vil altså stadig væk være en række lande, som har betydelig dyrere energi i deres erhvervsliv end det, vi lægger op til at Danmark får med den her indførte CO₂-afgift. Det er vel også derfor, at man kan vente sig, at det, EF kommer med på et tidspunkt, er skrapere end det, vi gennemfører nu.

Så skal jeg sige om en anden detalje her, at der har været rejst diskussion om hensigtsmæssigheden i, at elafregningen af CO₂-afgiften sker på husstandene, så man ikke får en differentiering efter, hvordan el'en faktisk er blevet fremstillet. Der har været rejst indvendinger fra elbranchen og fra KL om, at det gerne burde være sådan, at el, der er produceret med vedvarende energikilder, f.eks. vindmøller, ikke blev belagt med CO₂-afgiften.

Dér vil jeg henlede opmærksomheden på de formuleringer, der er i betænkningen, om, at vi skal have undersøgt mulighederne for at gøre det. Der er jo ingen af os, der har nogen interesse i at lægge en CO₂-afgift på den vedvarende energi; tværtimod. Den ønsker vi udbygget for at nedbringe CO₂-forureningen så meget som muligt, og derfor er det klart, at regeringen også må bruge sommerferien til at se, hvordan det kan lade sig gøre, hvordan man kan udarbejde en model, så det er teknisk og økonomisk hensigtsmæssigt at få differentieret efter den reelle brændselsanvendelse. Det er vi også i SF meget glade for at vi har fået med i den endelige betænkning.

Til sidst skal jeg vende mig til spørgsmålet om EF, fordi regeringen jo i høj grad har lagt det sådan op, at EF advarer os imod det her. EF siger, at det er noget meget forfærdeligt, vi er i gang med i øjeblikket, men det er jo en påstand, som ikke holder ret langt. Hvis man kigger på det dokument, som Miljøudvalget har – det er fortroligtstempleet, så jeg har ikke mulighed for at tage det med på talerstolen og læse op af det – men hvis man læser i dokumentet og kigger på de formuleringer, der er brugt dér, og som regeringen bruger som afsæt til at sige, at EF advarer, så må man sige, at det er nogle meget forsigtige vendinger, man bruger fra EF's side. Man snakker i det notat om, at der er visse ting, der kan være komplicerende, og visse ting, som man må tage højde for, når man skal lave en fælles afgift, men nogen håndfast advarsel kan jeg ikke se. Tværtimod kan man i fagtidsskriftet Ingeniøren fra den 17. maj læse et interview

med EF's generaldirektør inden for miljø, som siger, jeg citerer med formandens tilladelse: »Jeg synes, at det er godt, at Danmark vil indføre en afgift på kuldioxid – jo flere lande, der har taget stilling til principperne, jo lettere bliver diskussionen på EF-plan,« siger direktør di Carpegna, EF's Generaldirektorat for Miljø. Det er da til gengæld en klar formulering, en klar velkomst til, at vi gennemfører CO₂-afgiften i Danmark, fra en centralt placeret person i EF-systemet. Så vi kan ikke tage de advarsler særlig alvorligt, som man ruller foran os i øjeblikket.

Jeg vil gerne opfordre regeringen til at arbejde konstruktivt med det her i sommerens løb; det er selvfølgelig ikke det bedste udgangspunkt, at industriministeren fra starten af mener, at det vil give administrativt kaos. Derfor synes jeg, at der er grund til at minde om, at minister betyder tjener. Ministre er at betragte som tjenere for folkestyret. Det er dem, der skal sikre, at det, der er flertal for herinde på hensigtsplanet, gennemføres i praksis. Og dér er det en umulig indstilling hos industriministeren, at hun, før hun overhovedet har sat sig til sit skrivebord, siger, at det her giver administrativt kaos.

Vi har givet industriministeren 4 måneder til at komme med en god og hensigtsmæssig udformning af lovforslaget; jeg håber, at der kommer andre toner, så snart vi er færdige med denne debat. Vi kan ikke holde til at blive ved med at høre, at industriministeren mener, det giver kaos, inden hun overhovedet har tænkt en tanke over, hvordan hun vil udarbejde det lovforslag, der skal komme til oktober. Minister betyder nu en gang tjener, og det synes jeg industriministeren bør lægge sig på sinde; ellers kommer hun i store problemer i forhold til det flertal, der er i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Hr. Jes Lunde og forslagsstillerne for de øvrige to partier bag CO₂-forslaget har gjort meget ud af at berette og fortælle om det adfærdsregulerende. Nu er det jo meget nemt at pålægge befolkningen en adfærdsregulerende afgift, når befolkningen ingen indflydelse har på selve brændslet; hvori består det adfærdsregulerende for den enkelte forbruger? Betyder det tilsvarende, at det adfærdsregulerende element er